

Цілої'зшує Свєніа
Вруна № 33
Ячур

Матуся

Як я люблю свою матусю,
Хоч й інколи її бовсє.
Але вона найкраща з усіх!
Я так люблю її сміх.
Та не люблю, коли вона плаче.
Цього нікому не пробачу.
За нії життя б віддала,
Але матусю спосібнє жити.
Скільки добра в її очах,
Скільки тепла в її руках.
Вона навчить, як в світі жити,
І що життя – це наша мать.
Вона добра нам лише вчє,
І слова – скати, пророчи.
Вона не любиває злого
І оборонить від чужого.
Матуся – символ доброти,

1

Любови, краси, теплоти.
А ж готує мама смачно,
І співає до всіх обличч.
І каже, що з цього ж слова
Починається дитина моя.

О Батьківщино - рідна Україно!

О Батьківщино - рідна Україно!
Цілює ти насім вальковимі полах твоїм.
Де ніжно ~~найкраще~~ чорнобривц,
Де жито золоте колоситься на вишні.
Тут бажали голоси гудуть,
І навчили тебе дома жити.
Тут все таке рідне, мале, красиве.
Це тут же пройшло твоє дитинство щасливє.
Це тут ти уперше на землю ступила.
Це тут тебе немала смачна навчила.
Це тут ти уперше в життя поспішила.
Це тут од боні тажкої страшила.
Це тут ти почула шєй сніл соло'я.
Це тут наш верес – українська сні'я!
Це тут народився великий Тарас.
Це тут дитесь кров на кожного з нас.
Я тут народилася і тут хочу жити!
Я тебе, Україно, буду вічно любити.
О краю мій рідний, найкращий на все.
Хай доля тобі лише волю несе!
Ти буди незламна, моя країна державо.
Сина свій твої оберігає лиш слава!

2

Хай буде щасливий весь рік наш могутий.
Я вірю: поверну крише найбутим!

Мій любий віє, солдате,
Ти чуси кожє дєня гармати,
Ночам ти не можєш спати,
Бо рідний край обороняє.
Від ворогє нас захищає.
Мє моливсь щодня за тебе,
У Бога проси марше небо.
Я думаю тобі, солдате,
Що в спокійно моє спати,
Що мою до мєй кохати,
За те, що я живу на світі.
Хай руки зачорніли пошматув,
Хай ті ~~мозаки~~ мозаки пошматув!
Хай рідна земля живе й процвітає,
Хай лихо й вєдоль Україну минає!
А тобі ж, солдате, багато шастє,
Хай тебе соняшнє усєм вишастє.
Повертайся живим у свою маму хату
Бо тебе вже чекає рідна мать.
Прогорни її рідну до серця й скажи:
«Я ж казав: повернуся живим!»

3

Написав Козир О. О.

Середа, 05 грудня 2018 16:51 - Останнє оновлення Середа, 05 грудня 2018 17:02

Увій смачний смак про тебе,
Тя тям стою на мармурі вбого,
Не полюбивши війни й гармат,
Тя тям стою, бо ти ж - солдат!
Ти - не солдат, герой - ти, сину!
Бо захищав ти Батьківщину,
Ти так хотів, щоб тебе полюбив,
Щоб весь твій героїзм відчувив.
Бо ти стою не лиш для себе,
Ти вояку за мене й тебе,
За Україну і свободу.
Щоб ми дружили разом завжди,
Щоб спокійно жила кожна сім'я,
Щоб рік наш славетний розкавітав,
Немає квітка жалосні.
Та обірвалася твої мрії
Одним коротким науком...
Гривата полетіла в груди.
Для мамі смерть твою - найбільша мука.
Та ні, ти не помер,
Ти тут залишив слід могутній,
На щоді захищавши нас майбутнє,
Не просто хвилюєш, ти - Герой,
Ти бився за нашу волю й зіль,
Ти в серці в мене, тебе, виході родили
Ти в серці рішучі вояки - Батьківщина.
Не плачте, мамко!
Не плачте, тату!

За в груди вилетіли гармати,
Отримавши вогонь і квіт,
Ник не сні вояки вояки,
А ми ж, матусю, не журіться,
Ви нежте тиво, усміхніться
Бо ж виростали ми - Героя!
І знаєте герої не вмирають!
А будуть вічно жити!